

ΜΟΤΣΑΡΤ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΣΟΒΑΡΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Κοντσέρτο για κλαρίνο

ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΡΙΤΗΣ 6.12.55 (23.00-23.45)

Στήν εκπομπή της παρελθούσης τρίτης ασχοληθήκαμε με τόν πατέρα τῶν συμφωνιῶν μουσικῆς Ἰωσήφ Χαῦντν και ἐτονίσσαμε ἰδιαίτερα τήν καταπληκτικὴν του παραγωγικότητα. Στό σημεῖο αὐτό δέν θά ἔπρεπε νά εἴμαστε αδικοὶ και ἀπέναντι στόν κατὰ 24 χρόνια νεώτερόν του, Μότσαρτ.

Ὅταν μάλιστα υπολογίσουμε ὅτι ὁ μέγας διάδοχος τοῦ Χαῦντν ἐζησε λιγώτερο ἀπὸ τὰ μισά του χρόνια, 49 Συμφωνίες, 25 Κοντσέρτα γιά πιάνο, 8 γιά βιολί, 4 γιά κόντσο, 4 γιά πιάνο, 19 ὄπερε, 30 Σερενάτες, Ντιβερτομέντι, ἕνα πλῆθος ἀπό σονάτες γιά πιάνο και κουσιωτάτη μουσικὴν δωματίου. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Μότσαρτ ἄρχισε νά συνθέτη πολὺ νωρίτερα ἀπὸ τόν καθε ἄλλο συνθέτη. Σέ ἡλικία 8 ἐτῶν γράφει τῆς πρώτης Συμφωνίας και μόλις ὕστερα ἀπὸ δύο χρόνια τό πρώτο του μελοδράμα - Ἀπόλλων και Ὑάκινθος - Τό τελευταῖο αὐτό ἔργο βλέπει και τὰ φῶτα τῆς ράμπας στό Πανεπιστήμιο τοῦ Σάλτσμπουργκ ὅπου παίζεται ἀπό φοιτητάς. Πρὸς ἐπίμετρον τό ἔργον του δέν εἶναι καθόλου παιδικό ἢ μαθητικό. Εἰσκόμισται ἡδὴ μπροστά σέ ἕνα συνθέτη πού κατέχει τήν τεχνικὴν τῆς δουλειᾶς του και πού μᾶς δίνει χαριτωμένες ἄριες και ντουέττα εὐχάριστα, καλογραμμένα γιά τοὺς τραγουδιστάς πού ἀρέσουν πολὺ. Ὑστερα ἀπὸ καμιὰ δεκαριά κωμωδύλλια και ἐλαφρά μελοδράματα και σέ ἡλικία 26 ἐτῶν ὁ Μότσαρτ γράφει τήν (Ἀπαγωγή ἀπὸ τό Σεραϊ) τό πρώτο ἀπὸ τήν σειρά τῶν ἀροστουργημάτων πού ἀποθανάτησαν τό ὄνομα τοῦ μεγάλου κλασικοῦ. Σήμερα ὅμως δέν θά ἀσχοληθοῦμε μέ τήν μελοδραματικὴν παραγωγὴν τοῦ Μότσαρτ. Σήμερα θά δώσουμε στοὺς ἀκροατάς μας σέ μιά ὅλως ἀξεπρετική δισκογράφει ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα περνα τοῦ συνθέτου. Τό Κοντσέρτο σέ λά μείζονα γιά κλαρίνο και ὀρχήστρα. Τό ἔργο αὐτό εἶναι τό τελευταῖο πού ἔγραψε ὁ Μότσαρτ στό εἶδος αὐτό.

Γράφτηκε τό 1791 δηλ. τήν χρονιά πού ~~πέθανε~~ πέθανε, και δέν εἶναι μόνον ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα δείγματα τῆς ἀφθαστῆς τέχνης του ἀλλά σινάμα και τό ὠραιότερο κόντσέρτο τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ. Ἀρχικά τό κομμάτι αὐτό τό ἔγραψε σέ ~~κλαρίνο~~ τόμπ και τό προόριζε γιά κλαρίνο ἄλτο. Σχεδόν ἀμέσως ~~ἔκλεισε~~ μετὰ ἄλλαξε γνώμη και τό χάρισε σέ ἕνα ὄργανο πού παίζεται πολὺ περισσότερο ἀπὸ ^{τὸ} σήμερα σχεδόν ξεχασμένο κλαρίνο ἄλτο.

Οἱ κλαρινιστῆς εἶναι εὐγνώμονες πού πρόλαβε ὁ Μότσαρτ νά τοὺς κἀνη ἕνα τέτοιο θεῖο δῶρο νά τοὺς δῶσῃ ἕνα βασιλεῖα τοῦ ρεπερτορίου των. Ὁ ἡχητικὸς χαρακτήρ και οἱ δυνατότητες αὐτοῦ τοῦ ὀργάνου βρίσκουν τήν πιο μαέστρικη ἐκμετάλλευση τοὺς στά θαυματουργὰ χέρια τοῦ Μότσαρτ.

Τό κόντέρτο ἀκούτε ἀπὸ τήν Ὀρχήστρα.....

ὑπὸ τήν διεύθυνσιν του.....

Ἐόλο κλαρίνο ὁ.....